

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. Пазарджик, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно
наказателно дело № 20235220201276 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. К. П. , ЕГН ***** против
НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-1818-000453/07.08.23 на
началник група ОД МВР Пазарджик, СПП, с което на жалбоподателя е
наложена на основание чл.178 д от ЗДвП - глоба в размер на 200 лв.

С жалбата се заявява материално-правна незаконосъобразност на
атакуваното НП, чиято цялостна отмяна се иска.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и представя
доказателства, с които обосновава искането си за отмяна на НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща законов или
процесуален представител.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, по вътрешно
убеждение, ръководейки се от закона, установи:

Жалбоподателят П. е „човек с трайно увреждане“ по смисъла на §1, т.2 от
ДР на ЗИХУ, тоест „е лице, което в резултат на анатомично, физиологично
или психическо увреждане е с трайно намалени възможности да изпълнява

дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, и за което органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или са определили вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто“. За същия с експертно решение 3603/258 от 09.09.20(л.4) е призната 60% намалена работоспособност. На жалбоподателя е издадена от Община Пазарджик (л. 5) „карта за паркиране на хора с увреждания“.

На 28.05.23г. жалбоподателят се наложило да посети дома на дъщеря си късно вечерта. Той отишъл към 21ч. със собствения си л.а. рег.№ ***** и паркирал на бул. „България“ пред №10, в обособена клетка за паркиране на хора с увреждания. Поставил картата си за паркиране на таблото и отишъл в дома на дъщеря си.

Към 21.05 ч. св. пол. Ф. възприел паркирания на специалното място л.а. на жалбоподателя и потърсил карта на видна място в купето на автомобила. не видял такава и съставил против жалбоподателя фиш за глоба Р0431811.

Жалбоподателят оспорил фиша, който бил анулиран и издаден процесния АУАН, надлежно предявен на 07.07.23г.

Въз основа на акта е издадено НП, което се обжалва.

То се атакува с общи доводи за процесуална неизправност, основната част от които са неоснователни. Двата акта са издадени от компетентни органи (л. 9-10) , на съответното основание (за акта - след анулиране на фиша за същото нарушение).

Датата на съставяне на акта е недостоверна, т.к. като такава е посочена 28.05.23, когато всъщност бил съставен фиша за налагане на глоба, анулиран (с резолюция без дата върху самия документ) въз основа на възражение от 13.07.23 (л. 7; т.е. датата на съставяне на акта е последваща спрямо тази и категорично не е посочената дата на нарушението). АУАН обаче е надлежно предявен на 07.07.23, което е в тримесечния срок от установяване на извършителя и това гарантира, както изправността на акта с оглед сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и правото на защита на нарушителя, основано върху фактите, съдържаими в описателната част на документа.

Освен, че процедурата, приключила с издаване на НП е процесуално изрядна, както и съдържанието на издадените в нея два акта, установеното и санкционирано с тях нарушение е безспорно. От всички доказателствени

средства следва, че жалбоподателят притежава право да паркира на място, определено за паркиране на хора с увреждания и дори притежава документ за удостоверяване на това право. Каква и причината за липсата на този документ на видно място в купето на автомобила към момента на проверката от св. Ф. е без значение, защото процесното нарушение не се състои в бездействие от страна на жалбоподателя за удостоверяване на неговото право да паркира на посоченото място. Възприетото нарушение се състои в действие, с което се нарушава право на хора с увреждания, у тъй като се заема определено за паркиране от тях място. То е несъставомерно, тъй като жалбоподателят притежава сам такова право.

Съгласно чл. 4, ал.1 от Наредбата за издаване на карти за паркиране на хора с увреждания, престой, паркиране на превозни средства, управлявани или превозващи лица с трайни увреждания на територията на Община Белово- право да ползват картата за паркиране на хора с увреждания имат превозните средства, които към момента при и по време на паркирането обслужват персонално лицето с валидна карта, издадена на негово име. Следователно картата дава право на водача на МПС, превозващ такива лица да паркират на места, предназначени за хора с трайни увреждания.

Точно в тази хипотеза се е намирал жалбоподателя, паркирайки на посоченото място.

Доколкото нарушението не е извършено , НП, с което е санкциониран жалбоподателя като негов извършител, следва да се отмени.

Това решение обосновава основателност на претенцията му за разноси, сторени чрез заплащане на адвокатски хонорар в минимално предвидения в чл. 18 вр.чл. 7, ал.2 от НМРАВ размер, против който се прави несъстоятелно възражение за прекомерност.

Претенцията на ОД МВР Пазарджик за възнаграждение за юрисконсулт е неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-1818-000453/07.08.23 на началник сектор в ОД МВР Пазарджик, с което на К. К. П. , ЕГН ***** е наложена на основание чл.178 д от ЗДвП - глоба в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА ОД МВР Пазарджик да заплати К. К. П. , ЕГН ***** сума в размер на 400 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-гр.Пазарджик в 14-дневен срок от датата на съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____